

Gra d'encens 2026

Confraria de la Mare de Déu de Montserrat

Santuari de Montserrat

Una de les pràctiques del culte marià és el res del Rosari. El culte a Maria, en primer lloc, és lloança de la gràcia de Déu, que en ella ha fet meravelles com en cap altra criatura humana. La finalitat última d'aquest culte és apropar-nos a Crist imitant-la a ella, que fou de fet la deixeblla que va obeir perfectament el manament nou del Senyor. L'obediència ve de l'escolta i de la meditació de la Paraula. Per això, resar el Rosari suposa deixar que la realitat salvífica dels misteris de la salvació entri en la nostra vida, transformant-la des del seu interior.

Cronologia esquemàtica de la devoció del Sant Rosari

- **Fonament bíblic.** Tothom està cridat a meditar els misteris de la fe: «Sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!» (Lc 11,28). I la Paraula no és un text, sinó la persona del Crist.

Maria (Església naixent) conservava tots aquests records en el seu cor i els meditava (Lc 2,19).

- **Època patristica.** La devoció mariana es fonamenta en la meditació dels Pares de l'Església sobre el paper de Maria. L'últim gran Pare serà sant Bernat.
- **Primera concreció de les devocions marianes.** Tal com les entenem actualment, neixen al voltant de l'Advent i el Nadal, amb els textos evangèlics i les antífoes de l'Ofici Diví que hi fan referència. Les dues antífoes que posen a continuació a tall d'exemple són de les vespres de la solemnitat de la Mare de Déu.

Oh admirable intercanvi! El Creador dels homes s'ha volgut fer home i ha nascut d'una verge; compartint la nostra humanitat, ens ha fet el do de la seva divinitat.

Moisès veia una bardissa encesa que el foc no consumia: era signe de la vostra virginitat. Mare de Déu, intercediu per nosaltres.

- **Fulbert de Chartres (s. XI)** fou molt devot de la Mare de Déu i va introduir a la seva seu la festa de la Nativitat de la Santíssima Verge Maria (8 de setembre). La Mare de Déu de Chartres fou una de les primeres imatges devocionals de França.
- **Finals del segle XI i inicis del XII.** Un cop desplegada la vida monàstica, superada la disputa iconoclasta i davant les heretgies dels càtars, que dubtaven de la realitat de l'Encarnació, bisbes i abats fomenten la devoció mariana entre els sectors més humils de la societat, que no sabien llegir. Aquesta promoció de la Mare de Déu es manifesta en un desenvolupament incessant, del segle XI al XIII, en sermons, lloances i salutacions, cants religiosos, oracions i oficis. Destaquen els sermons dedicats a Maria de Fulbert de Chartres (†1028), Odiló de Cluny (†1048) i Pere Damià (†1072).
- **Pràctiques devocionals dels laics.** Mentre l'Ofici Diví es cantava als cors monàstics, els laics tenien altres opcions:
 - La pregària de Jesús
 - Sermons i homilies marianes
 - L'Ofici *parvo*
 - La veneració de les imatges de la Mare de Déu amb l'Infant Jesús
- **Els dominics** seran grans predicadors de l'Evangeli i difusors de la devoció a la Mare de Déu com a garant de la humanitat de Jesús i gran intercessora del poble cristià. La tradició i la llegenda atribueixen a sant Domènec la fundació del Rosari com a tal.
- **Sant Domènec**, a finals del segle XIII, concreta el Rosari dels quinze misteris i les 150 avemaries. Els més humils podien així resar en paral·lel als monjos i clergues, que feien l'Ofici Diví dels 150 salms.
- **Origen de l'atribució del Rosari a sant Domènec de Guzmán.** Es troba en la predicació del beat Alà de Rupe (c. 1428–1475), destacat per la seva tasca de popularització del *Psalterium Mariae Virginis*, especialment mitjançant la Confraria de la Verge i sant Domènec, fundada a la ciutat de Douai cap al 1470.
- **El papa Pius V** demana resar el Rosari per la victòria contra els turcs a Lepant (1571). A partir d'aquí hi haurà un gran augment

de capelles del Roser, confraries del Rosari, etc., i la devoció esdevindrà molt popular, fins i tot entre el clergat.

- **El modernisme**, moviment cultural, literari i artístic de finals del segle XIX i inicis del segle XX, fa entrar en crisi les creences catòliques tradicionals. Es qüestiona la lectura literal de la Bíblia i la historicitat de Jesús. El món catòlic reacciona de dues maneres: d'una banda, amb la recerca científica (Escola de Jerusalem, amb dominics com Lagrange, benedictins com el P. Ubach, etc.); de l'altra, amb un renaixement de l'espiritualitat devocional i sacramental.
- **El papa Lleó XIII**, per reforçar la presència de Maria en la història de la salvació com a garant de la historicitat de l'Encarnació, potencia l'esperit del Rosari. Escriu onze encíclics sobre el Rosari i diversos documents menors. En el nostre cas és el papa del patronatge de la Mare de Déu de Montserrat (1881). El Camí del Rosari de Montserrat neix en aquest context.
- **Sant Joan Pau II** fou un papa profundament marià. Va dedicar diverses encíclics i altres escrits a la Mare de Déu i va publicar també una encíclica sobre el Rosari, en la qual hi afegeix els misteris de llum.

El Rosari, en efecte, tot i distingir-se pel seu caràcter marià, és una oració centrada en la cristologia. En la sobrietat de les seves parts concentra la profunditat de tot el missatge evangèlic, del qual és com un compendi. En ell ressona l'oració de Maria, el seu perenne Magníficat per l'obra de l'Encarnació redemptora en el seu si virginal. Amb ell, el poble cristià aprèn de Maria a contemplar la bellesa del rostre de Crist i a experimentar la profunditat del seu amor. Mitjançant el Rosari, el creient obté gràcies abundants, com si les rebés de les mateixes mans de la Mare del Redemptor.

De la Carta Apostòlica Rosarium Virginis Mariae del Papa Joan Pau II

Invocació inicial

- V. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén. Al·leluia.

Senyor Déu nostre, dirigiu i encamineu tots els nostres pensaments, paraules i obres a major glòria vostra. I vós, Verge Santíssima, obtingueu-nos del vostre Fill que amb tota atenció i devoció puguem dir el vostre Santíssim Rosari, el qual us oferim per la unitat dels cristians i la conversió de tots els pobles a l'Evangeli, per les nostres necessitats espirituals i temporals, i pel bé i sufragi dels vius i difunts que siguin més del vostre grat i de la nostra principal obligació.

Els misteris que s'han de contemplar en el dia d'avui són...

els de Goig - Dilluns i Dissabte.

els de Dolor - Dimarts i Divendres.

els de Glòria - Dimecres i Diumenge.

els de Llum - Dijous.

MISTERIS DE GOIG (dilluns i dissabte)

EL PRIMER MISTERI DE GOIG ÉS L'ENCARNACIÓ DEL FILL DE DÉU EN LES ENTRANYES DE LA VERGE MARIA

Text bíblic (Lc 1, 26-38): L'àngel li digué: no tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús... Maria va dir: Soc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules. I l'àngel es va retirar.

Reflexió: Déu mai no s'ha mirat des de la llunyania res del que ha creat; tot ho mira amb amor, amb una mirada càlida, propera. I com a prova definitiva d'això s'ha fet, en Jesús, igual a nosaltres en tot llevat del pecat. Ha volgut plantar la seva tenda enmig, i no pas fora, del nostre campament. Déu s'ha fet carn; i per això en tota la creació i sobretot en tota carn humana, sigui qui sigui, hem d'adorar-hi i servir-hi Déu mateix; o ajudar perquè s'hi reflecteixi la imatge de Déu. Procurem fer-ho?

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

EL SEGON MISTERI DE GOIG ÉS LA VISITACIÓ DE MARIA A LA SEVA COSINA ELISABET

Text bíblic (Lc 1, 39-45): Quan Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. I cridà amb totes les forces: Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes!... Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha anunciat es complirà!

Reflexió: Maria acaba de ser visitada per Déu mateix per mitjà de l'àngel; i per això surt de pressa a visitar la seva cosina. L'experiència fonda de Déu no és únicament per a un mateix sinó que cal que sigui testimoniada als altres. Vocació i missió estan íntimament entrelligades. Qui porta qui? Maria porta Jesús, sí, que

acaba de concebre; però més que portar-lo, Maria es deixa portar per Ell. El protagonista de tota aquesta escena és, com ha de ser sempre, Jesús. En visitar algú ens portem a nosaltres mateixos o portem Jesús?

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

EL TERCER MISTERI DE GOIG ÉS EL NAIXEMENT DE JESÚS A BETLEM

Text bíblic (Lc 2,1-19): L'àngel digué als pastors: No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor.

Reflexió: El gran esdeveniment, el naixement del Messies, s'esdevé en la petitesa, en la humilitat. L'anunci no és pas fet ni als poderosos de l'època ni als caps religiosos del judaisme sinó a uns pastors, ignorants de moltes coses però oberts a la sorpresa de Déu. Els cristians som receptors d'aquesta alegria i, alhora, n'hem de ser portadors: no tingueu por, hem de proclamar a tothom, al món, no tingueu por! Jesús neix en les realitats humanes més senzilles, més anònimes; sí, també avui. I Ell és la clau de l'autèntica alegria. La busquem? No deixem mai de cercar-la!

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

EL QUART MISTERI DE GOIG ÉS LA PRESENTACIÓ DE JESÚS AL TEMPLE

Text bíblic (Lc 2,22-35): Simeó prengué l'Infant en braços i beneí Déu dient: Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havieu promès... Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: Aquest infant serà motiu que a Israel molts caiguin i molts d'altres s'aixequin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima.

Reflexió: Un ancià amb un nadó als braços; escena entranyable. Tota la vida desitjant aquest moment. Perseverança en la fe, en l'esperança, en l'amor. Déu que es posa als meus braços; jo que estic en mans de Déu. Senyor, ja em puc morir; us heu deixat acollir per mi, però soc jo qui m'he de deixar acollir per vós; sou vós qui m'heu estat acollint tota la vida; acolliu-me ara, eternament, als vostres braços misericordiosos. I feu que, com l'anciana Anna, la nostra vida sigui un cant d'acció de gràcies.

EL CINQUÈ MISTERI DE GOIG EL TROBAMENT DE JESÚS PERDUT AL TEMPLE

Text bíblic (Lc 2,41-52): *Al cap de tres dies el van trobar al temple, assegut entre els mestres de la Llei. En veure'l allà, la seva mare li digué: Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia. Ell els respongué: Per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?*

Reflexió: Els pares no entenen el fill. Maria sempre ha viscut en el misteri, en l'obscuritat de la fe; des de l'Anunciació fins a la Creu. Per què us porteu així amb nosaltres, Senyor? Us busquem amb ànsia, però moltes vegades no us busquem on sou sinó on voldríem que fóssiu. Sovint no entenem tampoc les vostres respostes, com les que a vegades doneu a la vostra mare; ens desconcerten. Feu, Senyor, que us busquem; feu que us trobem. Feu que siguem sempre deixebles vostres. Vós, assegut entre nosaltres; nosaltres, ignorants que es creuen savis, atents al vostre ensenyament.

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

MISTERIS DE DOLOR (dimarts i divendres)

EL PRIMER MISTERI DE DOLOR ÉS L'ORACIÓ DE JESÚS A L'HORT DE GETSEMANÍ

Text bíblic (Mt 26,36-46): Llavors Jesús digué: sento a l'ànima una tristor de mort. Quedeu-vos aquí i vetlleu amb mi. S'avança un tros enllà, es prosternà amb el front a terra i pregava dient: “Pare meu, si és possible, que aquesta copa s'allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com vós voleu”.

Reflexió: Jesús, a petició dels deixebles, els ensenyà a pregar; els digué –era la cosa més important– que el nom que més escau a Déu és pare, pare molt estimat (“Abba”); i que això ha de marcar l'actitud amb què ens hi acostem. Però el gran ensenyament sobre la pregària Jesús els el donà, i ens el dona a nosaltres, pregant; i potser a Getsemaní més que en cap altre lloc. Pregària de petició, sí; però confiança i total disponibilitat al voler de Déu, que tan sovint no entenem. Senyor, que també en mi es faci la vostra voluntat; i que jo l'accepti.

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

EL SEGON MISTERI DE DOLOR ÉS L'ASSOTAMENT A JESÚS LLIGAT A UNA COLUMNA

Text bíblic (Mc 15,312-15): Pilat els deia: però quin mal ha fet? Ells cridaren encara més fort: crucifica'! Pilat, volent accontentar la gent, els deixà lliure Barrabàs i va entregar Jesús, després de fer-lo assotar, perquè fos crucificat.

Reflexió: La pregunta ja és ofensiva: quin mal ha fet, preguntes, Pilat? Preguntes quin mal ha fet aquell home, Jesús, que va passar pel món fent el bé? Actitud vergonyant, la teva, Pilat! Saps prou que aquest home és innocent; però ets un covard; i un poruc. I el que és més greu: ni tu ni els grans sacerdots no voleu comprendre que la reialesa, qualsevol autoritat, pugui anar

revestida de pobresa i d'humilitat. Els assots a Jesús són assots a Déu. També ho són els que, sense saber-ho, infligim als petits i menyspreats d'aquest món.

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

EL TERCER MISTERI DE DOLOR ÉS LA CORONACIÓ D'ESPINES

Text bíblic (Mt 27,27-31): Els soldats es van endur Jesús dins el pretori i reuniren al seu voltant tota la cohort. El van despullar, el cobriren amb una capa de color escarlata i li posaren al cap una corona d'espines i a la mà dreta una canya. S'agenollaven al seu davant i l'escarnien dient: Salve, rei dels jueus!

Reflexió: Quina paradoxa! Volien escarnir-lo però de fet proclamaven, agenollats i tot, la veritat: Jesús, rei dels jueus. Sí, deixen Jesús mig despullat; però ignoren que, més enllà de la humiliació humana, els deixebles hi veiem la gran revelació: Déu es despulla, en certa manera, en la persona de Jesús, que sense deixar la condició divina es fa no res. I el coronen, no pas amb llorer sinó amb espines; i per ceptre, una canya. Queda ben clar: el seu regne no és d'aquest món. Ho creiem? Allibereu-nos, Senyor, de tants signes reials d'aquest món.

Parenostre, deu avemaries i Glòria.

EL QUART MISTERI DE DOLOR ÉS JESÚS, AMB LA CREU A COLL, CAMÍ DEL CALVARI

Text bíblic (Jo 19,17-19): Jesús, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat "Lloc de la calavera". Allà el crucificaren. Pilat va fer escriure un rètol i el féu posar a la creu. Hi havia escrit: "Jesús de Natzaret, el rei dels jueus".

Reflexió: És ja des de Betlem que Jesús la va portant: la creu de la pobresa, de la persecució, de la incomprensió, de l'enveja, del

fanatisme, de l'abandó. I ara, simbolitzant-les totes, la creu del suplici. No n'ha rebutjat cap i tampoc no rebutjarà aquesta. Se la carrega i l'abraça, se la fa seva com seves es fa les nostres infidelitats i les nostres baixeses, perquè ens estima. "Si algú vol venir amb mi... que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi". Que juntament amb vós, Senyor, sapiguem carregar i abraçar les creus que tot camí de fe comporta.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL CINQUÈ MISTERI DE DOLOR ÉS LA CRUCIFIXIÓ I MORT DEL SENYOR

Text bíblic (Jo 19,26-30): Jesús, veient la seva mare i al costat d'ella el deixeble que ell estimava, digué: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare. Tot seguit Jesús va dir: Tinc set... Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: Tot s'ha complert. Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit.

Reflexió: Fill i mare es trobaren en l'Encarnació. I al temple, i a Canà, i quan Maria és reconeguda autènticament mare perquè escolta la paraula de Déu i la guarda... I, ara, al peu de la creu! Maria unida a Jesús en el goig i en el dolor. I en la mort! Sempre en el misteri. I en la confiança. Perquè Maria, en el moment suprem, és testimoni que Jesús, el seu fill, el Fill, des del fons del fracàs humà més absolut, aferma la confiança en el Pare: "Pare, Pare, Abba, Abba...", i lliura l'esperit a les seves mans. Victòria, tu regnaràs; oh Creu, tu ens salvaràs!

Parenostre, deu avemaries i Glòria

MISTERIS DE GLÒRIA (dimecres i diumenge)

EL PRIMER MISTERI DE GLÒRIA ÉS LA RESURRECCIÓ DEL FILL DE DÉU

Text bíblic (Lc 24,1-9): *Els àngels els digueren: per què busqueu entre els morts aquell qui viu? No és aquí: ha ressuscitat. Recordeu què us va dir quan encara era a Galilea. Elles van recordar les paraules de Jesús. Llavors se'n tornaren del sepulcre i van anunciar tot això als Onze i als altres.*

Reflexió: Fet cabdal de la fe cristiana. Pau ho recordava als de Corint: si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe. Jesús no és mort; és el qui viu! Al·leluia! I nosaltres, tossuts a buscar Déu entre els morts, entre les coses fugisseres, entre els ídols que ens fabriquem i que, per tant, podem manipular. Aneu a Galilea, és a dir, enmig dels pagans i dels allunyats; allí em veureu. Aneu a Galilea, és a dir, on us vaig cridar, i us vaig parlar, i us vau enamorar. Deixeu el sepulcre; aneu, jo us envio, sigueu-ne testimonis!

EL SEGON MISTERI DE GLÒRIA ÉS L'ASCENSIÓ DE JESÚS AL CEL

Text bíblic (Ac 1,8-11): *Jesús els digué: “Quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra”. Quan hagué dit això, es va enlairar davant d'ells; un núvol se l'endugué, i el deixaren de veure.*

Reflexió: El deixaren de veure... en la carn; però no deixaren pas, amb l'ajut de l'Esperit, de sentir-lo ben viu en ells mateixos. Al·leluia! Vençuda la temptació de quedar-se mirant el sepulcre ara han de vèncer igualment la de mirar cap al cel: homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Sí, celebrem la glorificació total del Fill de Déu, fonament de la nostra esperança. Però no fem el badoc. La partença de Jesús no és un punt final. La nostra espera no ha de

ser evasiva; nosaltres, ara, amb l'ajut de l'Esperit, hem de ser la llum del món, sal de la terra.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL TERCER MISTERI DE GLÒRIA ÉS LA VINGUDA DE L'ESPERIT SANT

Text bíblic (Ac 2,1-6): La diada de la Pentecosta, els deixebles es trobaven reunits tots junts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant.

Reflexió: Des de sempre l'Esperit de Déu planava sobre l'univers; l'Esperit que cobrí la Verge Maria amb la seva ombra; l'Esperit que Jesús promet als deixebles, també a nosaltres, i que ens anirà recordant les paraules de Jesús, ens les farà entendre i ens portarà a la veritat completa, la Veritat que ens farà lliures. La iconografia situa, en aquest moment, la Mare de Déu entre els deixebles. És l'inici de l'Església, i Maria hi és. Pentecosta és universalitat. I és la proclamació del llenguatge que tothom entén i pot parlar: el llenguatge de l'amor. Al·leluia!

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL QUART MISTERI DE GLÒRIA ÉS L'ASSUMPCIÓ DE MARIA AL CEL

Text bíblic (Ap 11,19; 12,1): Aleshores es va obrir el temple de Déu que hi ha al cel. Llavors aparegué una dona que tenia el sol per vestit, amb la lluna sota els peus, i duia al cap una corona de dotze estrelles.

Reflexió: Heus ací Maria triomfant. Oh misteri inefable! En Maria veiem la imatge i la primícia de l'Església gloriosa; i, també, el model d'esperança certa i el consol del poble pelegrí. Triomf de Maria? Escoltem com canta: "La meva ànima magnifica el

Senyor... celebra Déu que em salva..., ha mirat la petitesa de la seva serventa... el Totpoderós obra en mi meravelles...”. Triomf de la Gràcia! Triomf de la humilitat! I no és pas altrament que nosaltres, per gràcia de Déu, assolirem la glòria del cel.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL CINQUÈ MISTERI DE GLÒRIA ÉS LA CORONACIÓ DE MARIA COM A REINA I SENYORA DE CELS I TERRA

Text bíblic (Sl 44,14-16): Entra la princesa tota radiant, el seu vestit és de brocats d'or. Guarnida amb brodats és conduïda al rei: l'acompanya el seguici de donzelles amigues. Conduïdes entre cants de festa, entren al palau del rei.

Reflexió: Únics misteris, l'anterior i aquest mateix, que no recolzen directament en passatges evangèlics. Contemplem Maria com a reina i senyora perquè és, per gràcia, mare de l'únic Rei i Senyor nostre. La glòria de Maria, cristiana fidelíssima, mare i deixebila alhora, prové de la seva qualitat de serventa. Perquè per al cristià, a imitació de Jesús, servir és regnar. I el qui s'humilia serà enaltit. Maria, Reina i Senyora, n'és, de tot això, l'aplicació més perfecta, única entre les criatures. Jesús mateix ens indica la raó de la més alta dignitat de Maria: escoltar la paraula de Déu i complir-la.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

MISTERIS DE LLUM (dijous)

EL PRIMER MISTERI DE LLUM ÉS EL BAPTISME DE JESÚS AL RIU JORDÀ

Text bíblic (Mt 3,13-17): Jesús es va presentar a Joan, vora el Jordà, a fer-se batejar per ell. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua. Davant d'ell el cel s'obrí, i Jesús veié l'Esperit de Déu que baixava com un colom i venia damunt d'ell. I una veu digué des del cel: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.

Reflexió: Gest tot ell ple d'humilitat, d'abaixament. Jesús, Déu com és, es posa a la cua dels qui han de ser purificats. Ell, que no en tenia, de pecat, es barreja entre els pecadors. No són les aigües del Jordà les que purifiquen Jesús; és Jesús, el Senyor, el Just, qui santifica les aigües amb què nosaltres, pecadors, serem batejats. I ens obre el cel. El baptisme de Jesús és la inauguració del seu ministeri públic i una manifestació de la seva filiació divina. Tots hem estat batejats en Crist: revestim-nos, doncs, de Crist.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL SEGON MISTERI DE LLUM ÉS JESÚS EN LES NOCES DE CANÀ

Text bíblic (Jo 2,1-11): La mare de Jesús li diu: No tenen vi. Jesús li respon: Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meua hora. La seva mare diu als servidors: Feu tot el que ell us digui... Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea.

Reflexió: Àpat de noces; marc festiu; alegria desbordant... però el vi s'ha acabat! El vi ordinari, perquè el vi millor l'oferirà Jesús mateix. El vi de l'Eucaristia, la sang redemptora de Jesús. Joan ens situa en aquest marc, aparentment ordinari, l'inici dels senyals prodigiosos de Jesús, el més prodigiós dels quals serà el seu

lliurament total, fins a la mort victoriosa. I Maria hi és, mitjancera perquè és la mare de l'únic Mitjancer, el Crist. Missatge evangèlic de Maria, l'únic, que fa ombra a tants d'altres: feu el que Ell us digui. Dona, encara no ha arribat la meva hora. No ha arribat l'hora del seu lliurament a la creu, però sí l'hora del primer signe que deixa veure la realitat alliberadora que porta la creu Pascual del Crist. Cada eucaristia, cada gest viscut des de l'amor, anticipen aquella hora cabdal en què la nostra vida participarà plenament de la seva glòria.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL TERCER MISTERI DE LLUM ÉS L'ANUNCI DEL REGNE I INVITACIÓ A LA CONVERSIÓ

Text bíblic (Mt 4,17.23): Jesús començà a predicar. Deia: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop... Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena.

Reflexió: Trets inicials de la predicació de Jesús. Crida a la conversió. Convertir-se, de què? No, més aviat convertir-se cap a qui? Perquè la conversió cristiana suposa girar-se cap a Déu. I cap als altres, imatges de Déu. Proximitat del Regne del cel, en el temps però també en l'espai perquè en Jesús, i sempre que ens deixem portar per Ell, el Regne de Déu és a prop. Jesús predica no únicament amb la paraula sinó, tant o més, amb els gestos, amb els fets, sobretot guarint. Feu, Senyor, que també nosaltres, els vostres deixebles, convertits vers vós, anunciem la bona nova ensenyant i guarint.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL QUART MISTERI DE LLUM ÉS LA TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR

Text bíblic (Mt 17,1-9): Jesús es transfigurà davant d'ells; la seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum... Encara parlava, quan els cobrí un núvol lluminós, i una veu digué des del núvol: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.

Reflexió: Experiència inefable de la divinitat de Jesús, aquesta que feren Pere, Jaume i Joan. Sí, Jesús és el Fill estimat del Pare; aquell en qui es complau; escoltar-lo és escoltar Déu. Qui m'ha vist a mi, dirà a Felip, ha vist el Pare. Com devien recordar, aquells tres apòstols, aquest moment de llum, en veure a Getsemaní la humanitat sofrent, abatuda, de Jesús. Jesús, plenament Déu i plenament home. El drama del qui fa camí, tant se val si per muntanya o per mar, no és la boira que enfosqueix l'horitzó sinó estar distret en les clarianes. Feu-nos atents, Senyor, als moments de transfiguració.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

EL CINQUÈ MISTERI DE LLUM ÉS LA INSTITUCIÓ DE L'EUCARISTIA

Text bíblic (1C 11,23-26): Jesús prengué el pa, i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial". I havent sopat, féu igualment amb la copa, tot dient: "Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu això, que és el meu memorial".

Reflexió: Cimal del culte cristià, l'Eucaristia està per damunt de qualsevol acte de pietat i fins dels altres sagraments: tot s'hi relaciona, tot en procedeix, tot s'hi encamina. Fracció del pa, en deien els primers cristians, recordant el gest de Jesús: els qui en mengem els trossos –signe també de la seva mort– formem un sol cos amb ell. Ara en diem missa, que ens recorda la missió,

l'enviament pasqual: aneu-vos-en en pau; o memorial: record que fa realment present el Crist; o eucaristia: acció de gràcies. És la vida del deixeble de Jesús: comunió, missió, record, agraïment. I amor: renteu-vos els peus tal com jo us ho he fet. Eucaristia i Caritat, cimals del cristià: del culte i de la vida.

Parenostre, deu avemaries i Glòria

LLETANIES

Senyor, tingueu pietat.	Senyor tingueu pietat.
Crist, tingueu pietat.	Crist, tingueu pietat.
Senyor, tingueu pietat.	Senyor, tingueu pietat.
Crist, oïu-nos.	Crist, oïu-nos.
Crist, escolteu-nos.	Crist, escolteu-nos.
Déu, Pare celestial	Tingueu pietat de nosaltres.
Déu, Fill redemptor del món	Tingueu pietat de nosaltres.
Déu, Esperit Sant	Tingueu pietat de nosaltres.
Trinitat Santa, un sol Déu	Tingueu pietat de nosaltres.

Santa Maria	Pregueu per nosaltres
Santa Mare de Déu	Pregueu...
Santa Verge de les Verges	Pregueu...
Mare del Crist	Pregueu...
Mare de l'Església	Pregueu...
Mare de la divina gràcia	Pregueu...
Mare puríssima	Pregueu...
Mare castíssima	Pregueu...
Mare virginal	Pregueu...
Mare sense corrupció	Pregueu...

Mare immaculada	Pregueu...
Mare amable	Pregueu...
Mare admirable	Pregueu...
Mare del bon consell	Pregueu...
Mare del Creador	Pregueu...
Mare del Salvador	Pregueu...
Verge prudentíssima	Pregueu...
Verge venerable	Pregueu...
Verge predicable	Pregueu...
Verge potent	Pregueu...
Verge clement	Pregueu...
Verge fidel	Pregueu...
Mirall de justícia	Pregueu...
Seu de la saviesa	Pregueu...
Causa de la nostra alegria	Pregueu...
Vas espiritual	Pregueu...
Vas honorable	Pregueu
Vas insigne de devoció	Pregueu...
Rosa mística	Pregueu...
Torre de David	Pregueu...
Torre de marfil	Pregueu...
Casa daurada	Pregueu...
Arca de l'aliança	Pregueu...
Porta del cel	Pregueu...
Estel del matí	Pregueu...
Salut dels malalts	Pregueu...
Refugi dels pecadors	Pregueu...
Consoladora dels afligits	Pregueu...
Auxili dels cristians	Pregueu...
Reina dels àngels	Pregueu...
Reina dels patriarques	Pregueu...
Reina dels profetes	Pregueu...

Reina dels apòstols	Pregueu...
Reina dels màrtirs	Pregueu...
Reina dels confessors	Pregueu...
Reina de les verges	Pregueu...
Reina de tots els sants	Pregueu...
Reina concebuda sens pecat original	Pregueu...
Reina al cel assumpta	Pregueu...
Reina del sacratíssim Rosari	Pregueu...
Reina de les famílies	Pregueu...
Reina de la pau	Pregueu...

Anyell de Déu que lleveu el pecat del món. Perdoneu-nos, Senyor.

Anyell de Déu que lleveu el pecat del món. Escolteu-nos, Senyor.

Anyell de Déu que lleveu el pecat del món. Tingueu pietat de nosaltres.

Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.

Perquè siguem dignes de les promeses de nostre Senyor Jesucrist.

ORACIÓ

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en l'ànima i en el cos; i, per la gloriosa intercessió de la benaurada sempre Verge Maria, siguin ara alliberats de tristesa, i gaudeixin després de l'alegria eterna del cel. Us ho demanem per Crist, Senyor nostre. Amén.

Per les necessitats del Sant Pare, l'Església.
(Parenostre, Avemaria i Glòria)

Per les necessitats dels Confares de Montserrat
(Parenostre, Avemaria i Glòria)

Pels difunts de la Confraria
(Parenostre, Avemaria i Glòria)

Antífona del segle III - Música: P. Ireneu Segarra (1917-2005)

So - ta la vos - tra pro - tec - ci - ó ens re - fu - gi -

em, oh san - ta Ma - re de Déu: No des - o -

ïu les nos - tres sú - pli - ques en les nos - tres ne - ces - si -

tats. En tots els pe - rills, des - lliu - reu - nos sem -

pre, Ver - ge glo - ri - o - sa i be - ne - ï - da.

**Confraria de la Mare de Déu
de Montserrat**